

[Anne Grete Holmsgård]

Ja, det er selvfølgelig meget pænt, at indenrigsministeren mener det sædvanlige med, at befolkningen skal drages ind, at der skal være politisk debat osv. Men der er jo bare ingen politisk debat, for der er simpelt hen ingen, der kender til det. Der er ingen i kommunerne, faktisk ikke engang kommunalbestyrelsesmedlemmerne, der kender til de planer, hvoraf halvdelen, har jeg nu fået oplyst, allerede er indsendt til ministeriet, og hvor man venter på den anden halvdel.

Jeg vil gerne spørge: mener ministeren virkelig, at det er mindre væsentligt for befolkningen allerede på forberedelsesstadiet, på udarbejdelsesstadiet, at have kendskab til, hvad det er for nogle civilforsvarsplaner, der udarbejdes for de enkelte kommuner, end det er at have kendskab til f.eks. lokalplaner? På lokalplanområdet skal der være en høringsperiode på mindst 2 måneder. Det er en ret for mindretal til at komme med alternativer, til at komme med kritik.

Var det dog ikke rimeligt, at man på et område som civilforsvaret og det civile beredskab havde i det mindste de samme retningslinjer for mulighed for offentlighed? Jeg går ud fra, at ministeren mener, at det civile forsvar og civilberedskabet ikke er mindre væsentligt for befolkningen end lokalplanlægningen. Det vil jeg gerne have et klart svar på.

Thoft (SF):

Er det sædvanligt, at kommunerne reagerer med civil ulydighed over for ministeren? Det, at kun halvdelen af beredskabsplanerne for kommunerne er indsendt – det skulle være sket inden 1. januar 1984 – forekommer mig at være noget af en sensation. Men jeg er da glad for, at ministeren nu endelig har svaret på det spørgsmål, SF stillede i udvalget for det civile beredskab for en måned siden.

De økonomiske rammer for civilforsvarsberedskabsplanerne i de enkelte kommuner og selve planerne er også blevet hemmeligholdt. Det har således været umuligt for et medlem af SFs byråd i Randers at få adgang til disse planer.

Formanden:

Det er spørgetid i øjeblikket. Jeg hørte ikke noget spørgsmål i hr. Thofts indlæg.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Til fru Anne Grete Holmsgård kan jeg sige, at jeg tror, jeg i mit første svar gav et meget præcist svar på det spørgsmål. Det mener jeg bestemt at jeg gjorde. Ellers skal jeg da gerne gentage det hele, men det finder jeg nu ikke anledning til.

Der står ikke i civilforsvarsloven, som folkettinget har vedtaget, at der skal være en offentlighedsfase, og derfor er der selvfølgelig ikke i kommunerne, før de indsender planerne, en sådan offentlighedsfase. Det er der ikke påbud om i loven.

Jeg er da enig med fru Anne Grete Holmsgård i, at det er meget ønskeligt, at man også lokalt drøfter civilforsvarsspørgsmål. Jeg har personlig lagt stærkt op til allerede sidste sommer, at vi fik en meget god debat om dette, og jeg har med stor fornøjelse set, at fru Anne Grete Holmsgård har deltaget i den debat, og det kan vi kun opfordre til at befolkningen i almindelighed gør.

Jeg gør altså opmærksom på mit principielle standpunkt til disse ting, som man ikke skal kimse ad, men også på, at der ikke i loven, som den ser ud i dag, er pligt til en sådan offentlighedsfase. Som jeg sagde i mit indlæg, må det indgå i de drøftelser, vi har, om det civile beredskab og civilforsvaret i almindelighed.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg ved godt, at der ikke står i loven, at der skal være en offentlighedsfase, for så havde jeg selvfølgelig ikke stillet dette spørgsmål. Jeg har stillet spørgsmålet, fordi jeg gerne vil have en tilkendegivelse om, hvorvidt indenrigsministeren vil tage initiativ til, at der kommer en offentlighedsfase, og at der bliver mulighed for, at mindretallet i kommunerne kan give udtryk for deres holdning til civilforsvarsplanerne og til planlægningen af det civile beredskab i kommunerne. Vil ministeren tage initiativ til det?

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal gøre, andet end at bede fru Anne Grete Holmsgård om at læse referatet af det svar, jeg gav i første omgang. Jeg gav præcist udtryk for, at jeg i princippet er meget optaget af, at befolkningen er så velinformeret som overhovedet muligt, og at det må indgå i disse drøftelser.